

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП,

ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Година XXXVI

1979

ФЕВРУАРИ

13

Вторник

Вестникът е основан
през 1943 година

Брой 19 (4162)

Цена 2 стотинки

Икономията на суровини и материали — жизнен закон

С високите темпове на икономическо развитие значително нарастват и материалните разходи

• Основна задача — средногодишни икономии с 5 на сто

Усъвършенстването на социалистическата организация на труда е неразривно свързано с най-икономичното изразходване на суровините, материалите, горивата и енергията. Ето защо Националната партийна конференция постави задачата да се постигне на растежа на националния доход над предвиденото по плана и по пътя на по-нататъшното намаляване на материалните разходи.

Борбата за най-пестеливо изразходване на материалните ресурси има огромно стратегическо значение за развитието на нашата икономика, на цялото ни социалистическо общество. Стремелът към икономии, към пестеливост са неотделими от изискванията за социалистическо стопанисване.

Нашата страна разполага с ограничени суровинни ресурси и е принудена да закупува от чужбина голяма част от необходимите и суровини, материали, горива и енергия. От огромно значение в това отношение са доставките, които по думите на нашия най-голям външнотърговски партньор СССР, както и от другите братски социалистически страни. Но значителна част от материалните ресурси нашата страна внася и от редица други страни, където в условията на остра суровинна и енергийна криза цените им нарастват значително. Всичко това определя особена важност на борбата за икономии на суровини, материали, горива и електроенергия.

От друга страна, материалните разходи съставляват 73 на сто от себестойността на произведената продукция, като в някои отрасли те достигат до 80, а дори и до 90 процента. Наред с това не бива да се забравя, че заедно с високите темпове на икономическо развитие значително нарастват и материалните разходи — през 1980 година те ще се увеличат с 1,5 пъти спрямо 1975 година.

Трудовите колективи от отраслите на материалното производство през миналата година положиха значителни усилия за рационално, икономично използване на суровините, материалите, горивата и енергията. В съответствие с Националната програма за ефективно използване на материалните ресурси в повечето от предприятията и стопанските организации бяха разработени мероприятия за икономия на материали и за оползотворяване на вторичните суровини. Извършената от Държавната инспекция за контрол по разхода на материалите проверка показа, че само през първото полугодие на миналата година, благодарение на тези мероприятия, в СХК „Свиленград“ — Свищов са реализирани икономии на материали за 400 хил. лева, в МЗ „Червена звезда“ — Дебелец — за 252 000 лв., в Захарния комбинат — Горна Оряховица — за 11 000 лева и други. Особено за годината обаче бяха

допуснати значителни преизходни на материални ресурси, които не само се отразиха неблагоприятно върху резултатите от цялостната стопанска дейност в окръга, но влошиха и суровинния баланс на страната. През годината общо в окръга бяха преразходвани над 100 000 тона суровини, материали, горива и енергия. През годината общо в окръга бяха преразходвани над 100 000 тона суровини, материали, горива и енергия. През годината общо в окръга бяха преразходвани над 100 000 тона суровини, материали, горива и енергия.

Тези негативни резултати голямо значение имат за икономии на материални ресурси сред някои колективи в промишлеността, селското стопанство, строителството, транспорта и търговията все още не е придобила необходимия размах, не е станала вседневна практическа грижа на всеки труженник. Не се използват докрай огромните резерви за икономии, записани в Националната програма за ефективно изразходване на материалните ресурси, свързани с усъвършенстването на техните икономии и конструктивните, с подобряване структурата и по-малкото разходи на производството, с допуснатите слабости в нормирането на разхода на материали за единица продукция. Все още тези норми и нормативи не се разработват в съответствие с челичните постижения у нас и чужбина, не се използват по начин, който да гарантира внедряването им, поради което в редица отношения ние изоставаме от напредналите страни по ефективното използване на материалните ресурси в производството на отделни видове изделия.

Националната партийна конференция постави конкретна задача — през следващите две години на петилетката материалните разходи да намаляват средногодишно с 5 на сто. Изпълнението на тази задача разкрива огромни резерви в национален мащаб за по-нататъшен възход на нашата икономика, за повишаване благосъстоянието на народа ни.

През трите години на VII петилетка трудовите колективи от окръга водиха с променлив успех борбата за икономии на суровини и материали. По предварителни данни общият резултат е положителен и окръгът се нарежда на едно от челичните места в страната в това отношение. Но постигнатото не е предел, то не бива да задоволява и успокоява никого. Резерви за икономии на суровини, материали, горива и енергия съществуват на всяко работно място във всяко предприятие и те трябва да бъдат разкрити и използвани навреме.

Задачата за най-икономично използване на материалните ресурси, за намаляване материалната консумация в производството на нашата икономика. Тя трябва да стане жизнен закон за всеки колектив, за всеки труженник в окръга.

Подхранване на есенниците с вертолет

В четвъртък на един от блоковете на АПК — Кили фарево започна подхранването на есенниците с помощта на вертолет с командир Велко Русев, помощник Мария Димитров и техник Борис Гурев. На екипажа предстои да натори по този начин 16 000 дека есенни посеви.

Още през първия ден екипът извърши близо 50 полета. За пръв път за това не се използва специално устройство, дело на инж. Рашко Куманов, на пилота Светослав Тошков и на механика Х. Чоколев от авиоотряда в Горна Оряховица. Благодарение на неговото използване производствеността на труда нараства близо 30 пъти, като се облекчава работата на обслужващия персонал.

Денчо ИЛИЕВ

Тридесет години по верен път

На 9 февруари жителите на с. Асеново чествуваха тържествено 30-годишнината от основаването на ТКЗС „Първа петилетка“. Гости на асеновчани бяха Никола Василев, първи секретар на Окръжния комитет на Партията, Трифон Ралчев, първи секретар на общинския комитет на БКП в Стражица, Венко Лазаров, председател на АПК „Път към комунизма“ в Стражица.

Доклад за изминатите 30 години прочете Георги Йорданов, партийен секретар при производствения участък. Той подчерта, че сред първите 83 учредители са Николай Пенев, Белчо Стайков, Боньо Цветков и други. Само за една година членовете стават над 400, а земята на стопанството достига 13 000 дека. И винаги сред първите са комунистите, които със своя пример увеличава осятелността.

Днес производствения участък в Асеново е на едно от първите места в комплекс са в борбата за високи добиви. Средната заетост е от 146 лева през 1948 година на нарасна на 580 лева сега.

В приветствието си другарят Никола Василев подчерта, че изминатите 30 години са години на борба за претворяване на живота заветите на Георги Димитров и априлската линия на Партията.

На учредителите бяха връчени грамоти и подаръци за всеобщата им трудова дейност.

На другия ден се състоя среща на активните борци против фашизма и капитализма от Асеново.

Георги ДИМИТРОВ

Хроника

ЛЕКЦИЯ на тема „Българската култура в общоевропейското културно развитие“ ще изнесе в четвъртък от 17.30 ч. в клуба на Окръжния комитет на Отечествения фронт, ул. „Хр. Ботев“ № 14 акад. Емил Георгиев, секретар на Съюза на научните работници в България.

СРЕЩА с председателите и секретарите на научно-методическите съвети организира днес Окръжният съвет на дружество „Георги Кирков“

ЮБИЛЕЙНО ТЪРЖЕСТВО по случай 70-годишнината от основаването на първата в България и на Балканския полуостров лозаро-винарска кооперация „Гъзма“ ще се състои днес от 19 часа в салона на читалище „Трезвост“ в Сухиндо.

Ритъм, красота, темперамент

В неделя следобед във Велико Търново пристигна кубинският сборен състав. Съпътните гости бяха тържествено посрещнати пред хотел „Етър“ и приветствувани от зам. председателя на Окръжния съвет за култура Иван Данчев. На приветствието отговори художественят ръководител на състава Амаури Перес.

Вечерта в салона на Драматично-музикалния театър „К. Кисимов“ сборният многожанров състав изнесе голям концерт „Поздрав от Куба“.

Кубинските гости показваха изкуството на своята страна — неудържимите ритми, красотата на темпераментните танци, умението да влизат в контакт с публиката. В програмата участваха световноизвестната кубинска естрадна певица Омарта Портундо, участничка в различни международни фестивали, китаристът Мартин Рокас, големият майстор на фономика Андреас Сентурион.

С жив интерес беше посрещнат оркестърът за съвременна музика, съставът Лос Палинес и изпълнението на младия певец и композитор Мигел Сеспелес.

С много красота и темперамент бяха наситени изпълненията на балетния състав, ръководен от талантливата примабалерина Соня Калеро.

На изпълнителите бяха поднесени цветя, а публиката ги апламира бурно и продължително.

Христо СТОЯНОВ

С ПРЕИЗПЪЛНЕН ПЛАН

Една от главните задачи на колектива на РПК — Свищов тази година е да постигне не само количествен, но и качествен ръст в търговската дейност. Плановете за търговията на дребно през януари са изпълнени, а за общественото хранене 101 на сто. Кооперативните съвети в Българско Славово и Вардим отчетоха по 12 000 лева надплатов сток-

оборот. Между първите са търговските работници Димитрина Енчева и Цанко Христов от Овча могила, Георги Георгиев от Алеково, Елена Конакчиева от Козлово, Боянка Михайлова от Вардим, колективът на закусалня „Янтра“ в Свищов с отговорник Стефан Калонкин.

Николай МИЛЧЕВ

НАШИЯТ ФОТОРЕПОРТАЖ

Светлини от читалищата

В изпълнение на постановление на Министерския съвет за стабилизиране на работната сила в селското стопанство и на програмата на Окръжния комитет на БКП за естетическото възпитание от есента на миналата в селата се организират посещения от специални културни бригади. В техния състав влизат актьори от Драматично-музикалния театър „К. Кисимов“, изтъкнати самодейни колективи, членове на Дружеството на великотърновските писатели, художници.

Тези контакти са от взаимна полза, както за творците, така и за публиката. Та нали изкуството черпи своята сила от народа и служи на народа.

Такива сърдечни срещи имаха литературните творци от Велико Търново с жителите на Русалия, Полски Сеновец, Константин и съвсем наскоро — в Павел

В салона на читалището в това героично село бяха дошли представители от различни поколения. Пионерите посрещнаха с цветя своите гости (на снимката). С голям интерес разказите на младите белевристи Кънчо Атанасов и Анчо Калоянов, стиховете на Виктория Генова, Христо Де-

миров, Йордан Кушев, Стефка Цветкова, реагираха вярно, точно и с разбиране на техните произведения (на снимката).

За интереса към творците,

14 февруари — Ден на лозаря

Рекордът на АПК — Свищов

Лозята — най-рентабилната култура •
Плодовете на обновлението • Как дойде
успехът

Миналата година бе особено успешна за лозарите от АПК „Дунав“ в Свищов. При план 9600 са получени 11 252 т грозде. Средният добив от винените сортове, три четвърти от които е „Каберне“, е 901 кг, а от десертните 935 кг. За 1978 г. лозята са най-рентабилната култура в комплекса, от тях е дошла 17 на сто от печалбата на АПК. При винените сортове тя е 151 лв. от декар, а средно всеки декар плододавщо лозе е донесъл по 122 лв. печалба.

В обобщените резултати на комплекса се крият и редица постижения на отделни производители. Бря гадата на Павел Георгиев от Ореш получи по 1510 кг десертно грозде от декар. Високо преизпълнение на плана отчитат клоновите стопанства в Морави и Свищов.

Постигнатото миналата година в Свищовския аграрно-промишлен комплекс не е изненада за тези, които познават работата там, а закономерен резултат от голямото и постоянно внимание към лозарството. Още през 1971 г. една от първите програми, които при недоволеността на АПК, бе за обновяване на лозарството. Дотогава чистият доход от него бе обикновено 5—6 лв., а в най-добрите години до 20 лв. от декар. За това и мнозина тогава приеха, че лозарството не е сериозна задача, която се постави с програмата — 80—100 лв. чист доход от декар. Работата започна веднага. А след приемането и на окръжната програма за развитие на лозарството се разгърна на оше по-широк фронт. За няколко години всички стари, негодни лозя бяха изкоренили и заменени с нови високостволни, чийто дял в насажденията на АПК вече надминава една трета. В същото време се реконструираха от приземни в полувисоки формировки повече от 30 на сто от лозята. Така без да се увеличава общата площ, около 70 на сто от насажденията бяха обновени и модернизиран. Това позволи в тях да навлязат широко механизацията и новите технологии.

Резултатите започнаха да разтат и още в 1977 г. въпреки унищожителната градушка беше ясно, че поставената в началото цел е близка. И миналата година закономерно дойде най-големият успех в лозарството в историята на комплекса. С този резултат АПК „Дунав“ се нареди на първо място в окръга и сред челичните в страната.

Отглеждането и прибирането на такава богата реколта през миналата година — разказва зам. председател на комплекса Марин Маринов — се дължи на много навременното и резултатно извършване на всички агротехнически мероприятия и на първо място на растително защитните. Не е без значение и специализацията на производствените единици, които се грижат за лозята. Това им позволява да опознават все по-добре и в детайли своята работа, непрекъснато да се усъвършенствуват. И тъй като всички бригади са на вътрешностопанска сметка, грижите и вниманието към лозята се подсилват и от икономически те интереси.

За труда на стотиците кооператори и механизатори, които са в основата на успеха на АПК — „Дунав“, за тяхната любов към лозарството може да се разкаже много. А най-добрият разказ са плодотворите от тяхната работа. Тези хора посрещат Деня на лозаря не само с изпълнен план за миналата година. Това, което трябва да се направи в лозята през есента, за да се подготви бързото плодородие, е направено навреме и качествено. Затова и през тази година битката за затвърдяване на постигнатия успех ще продължи с още по-голяма амбиция.

Николай ТОМОВ

Среща на специалисти със съветска диплома

По инициатива на градския комитет на българо-съветска дружба във Велико Търново и на Дома на българо-съветската дружба бе организирана среща на специалисти, завършили висше образование в Съветския съюз и работещи в града.

Секретарят на градския комитет на Партията Белчо Димов, председател на градския комитет за българо-съветска дружба, изложи пред участниците в срещата идеята за създаване на един макар и нерегламентиран клуб на специалистите със съветска диплома, който освен за взаимното им опознаване ще съдействава чрез различни форми за популяризирането на съветския начин на живот, за изучаването и разпространението на съветския чужден опит и научно-техническа информация, за усъвършенстване на техническия прогрес.

Изказани бяха интересни мнения и предложения за бъдещите контакти и изяви на съветските възпитаници. Изабра бе петчленна комисия, която да координира и насочва дейността им в колективите, сред които работят, и изяви им в обществен живот на града.

(Соб. инф.)

СЪОБЩЕНИЕ

На 16 февруари (петък) от 9 часа в салона на Профсъюзния дом на културата във Велико Търново ще се състои сесия на Окръжния народен съвет, на която ще бъде отчетена дейността на съвета през мандата от 30 май 1976 година досега. Ще бъдат обсъдени задачите по плана за социално-икономическото развитие на окръга през последните две години на петилетката.

Свободата на съвестта и духовната еманципация на личността

Във всяко буржоазно общество демократичните идеали за свобода и равенство са по същество изразена от съдържание декларация. Свободата на съвестта е неделима част от социалистическата демокрация

През последните години буржоазната пропаганда особено активно експлоатира идеята за свобода на съвестта и духовната еманципация на личността. В днешни дни тази идеология се използва от буржоазните пропагандисти, за да направят бегъл преглед на въпроса — как буржоазията е отстоявала становищата си за свобода на съвестта. Ако в периода на борбата срещу феодализма буржоазните идеологии не само са издигали искането за веротърпимост, но са стигали и до там, че да настояват за отстраняване на религията от живота на обществото, то нещата коренно се променят след като буржоазията завоюва политическата власт. Религията отново е била приета на въоръжение, но с тази разлика, че сега вече се е намирала под закрилата на феодализма, а на буржоазното законодателство. Провъзгласяването от идеолозите на капиталистическата държава свобода на съвестта не е означавало нищо друго освен свобода при избора на религия, свобода при промяната на религиозните убеждения. Или както пише К. Маркс: „Буржоазната свобода на съвестта“ не е нещо по-различно от обикновена търпимост спрямо всевъзможните видове религиозна свобода на съвестта. Подобно ограничено и орявано разбиране на свободата на съвестта се определя от цялостната ограниченост на всички права и свободи в капиталистическото общество.

Днес в повечето капиталистически страни принадлежността към религията официално или неофициално се поддържа от цяла серия изисквания и препоръки. В много западни страни посещението на богослуженията се счита като признак за политическа и нравствена благонадеждност, която оказва сериозно влияние при приемането или уволняването от работа. Стига се дотам, че определени длъжности могат да се заемат само от лица, изповядващи официалната господстваща религия. Всичко това показва, че истинската свобода на съвестта става реалност не с провъзгласяването й като принцип, а само с осигуряването на всички други права и свободи и преди всичко на икономическо и политическо равенство. В действителност във всяко буржоазно общество демократичните идеали за свобода и равенство са по същество изразена от съдържание декларация. Според конституцията на редица страни на Запад президентът и министър-председателят могат да заемат постове само ако изповядват държавната религия, узаконено е полагането на религиозна клетва, забранена е пропагандата на атеизма.

В Съветския съюз и социалистическите страни църквата е отделена от държавата. В същото време обаче, техните конституции не предвиждат никакви юридически различия между вярващите и атеистите, не възвеждат никакви ограничения в зависимост от отношението към религията или атеизма. Нещо повече — законът забранява всякакво раздухване на вражда или ненавист, свързани с религиозните убеждения.

Буржоазните идеологии не престават да търсят, че в социалистическите страни съществувал „държавен атеизъм“, който насилствено се налагал на гражданите. Особено често се спекулира с различни примери за ограничаване дейността на някои религиозни объединения и групи, които се представят като доканателство за привилегированото положение на атеистите. Истината обаче е съвсем друга — ограничаване се не религиозна дейност изобщо, а дейността на онези религиозни общности, които с действителна си нахвърляват правата, честта и достойнството на гражданите. Съвсем ясно е,

че социалистическата държава не може да бъде безразлична към антисоциалистическите или фанатични акции на отделни религиозни групи, към всякакви посегателства върху правата и интересите на своите граждани. Впрочем, така трябва да постъпва и всяко истинско демократично общество.

Не е трудно да се разбере колко голословни са твърденията на буржоазната пропаганда, че в социалистическото общество съществувал „държавен атеизъм“. Всичко е обрнато с главата надолу: ограничаването на правата и свободите при капитализма се представя като връх на демокрацията, а истинските свободи при развития социализъм се фалшифицират и изопачават.

При социализма свободата на съвестта е не само правна категория. Тя е важен аспект на политическата свобода. Цялата дейност на социалистическата държава подпомага формирането на дилектико-материалистическия мироглед у трудещите се маси. Но това в никакъв случай не е дискриминация на вярващите, нито е насочено към ограничаване на правата им, както твърди западната пропаганда. В социалистическите страни никой не изразява политическо недоверие нито към вярващите, нито към духовенството. И това е така, защото истинската свобода създава всички необходими предпоставки и условия за възлизане и на вярващите в обществено-политическата и трудова дейност на обществото, защото тя е обективната основа за преодоляване на религиозните представи в съзнанието на хората.

Свободата на съвестта е неделима част от социалистическата демокрация. Унищожаването на всички форми на дискриминация и неравенство, социалистическата демокрация утвърждава за всички граждани равни права и свободи, създава реалната база за сътрудничество между вярващи и невярващи при решаването на всички жизненоважни проблеми на съвременното социалистическо общество.

Михаил НОВИКОВ
доктор на философските науки

ИЗВОР НА РОДОЛЮБИЕ

Една отколенна традиция е в последната съботна вечер на януари в Павликени да се провежда битова вечер. И тази година тя бе спазена. Много преди края на януари темата бе поставена и започна подготовката за хубавото събитие в живота на града.

Кварталните комитети обединиха усилията на своите активисти и на всички онези отечественофронтови, които могат да участват в програмата. До късно всяка вечер светеха кварталните клубове, защото не една трудност трябваше да се преодолее.

Салонът е пълен с публика, на сцената са участниците. И едините, и другите едновременно се възбудят. С встъпващи думи битовата вечер е открита от председателя на градския комитет на Отечественния фронт Димитър Сираков.

На сцената оживяват хубави български обичаи, възраждат се народни традиции. Пети квартал с председател Вера Филипова пресъздава „Бъдни вечер“, участници от трети квартал с председател Борис Бояджиев се представя с „Облог-надиграване“, от шести квартал с председател Чудомир Попов публикацията си припомни обредите на коледуването, откъси от песните „Луди младини“ и „Снаха“ изпълниха представителите на втори и първи квартал с председатели Гинка Гетова и Донка Пенчева. А четвърти квартал с председател Иван Алоустолов през създаде моменти от староремския и настоящия бит на старина.

Много бяха и индивидуалните изпълнения. Въпреки че битовата вечер нямаше за главна цел да определи първенци, играта на музика беше отбелязана от журито. С предметни награди бяха отличени Илиян Христов, Невиянка Велева и Валентин и Грета Балчева за изпълнение на на родни песни, Марин Боряков и Илиян Христов получиха награди за изпълнение на народни инструменти, Илка Николова и Стоян Петков, Стефан Иванова и Атанас Блажев — за надиграване, а Златка Стоянова, Веска Балчева, Върбан Ботев, Цветан Костадинов, Петър Деков и Васил Тодоров бяха отличени за най-добре представен театрален образ.

Васил ИЛАРИОНОВ

Обширна и добре обзаведена, целодневната детска градина в Лозен предлага чудесни условия за физическото развитие на децата и за осмислена предучилищна подготовка.

Благодарим за чудесната вечер

Съв своя програма във Върбица гостува техникумът по механотехника „Хараламби Стоянов“ от Горна Оряховица. Предварителната локонична обмяна по радиопредаване не ни подказваше нищо интересно, но въпреки това салонът на читалището бе пълен. В началото публикацията бе доста резервирана, защото не един път дори по линията на „Българска музика“ са ни предлагали скъпи билети за „детини“ програми. Но момчетата и момичетата от техникума, чийто ръководител е н.ж. Петко Иванов, пяха и играха от сър

це и душа. Играха така, че когато танците на сцената свършиха, в салона загря публиката. Благодарим им за чудесната програма.

Генка КРУСЕВА

СПОРНА ГОДИНА ЗА ГРИЖЛИВИТЕ СТОПАНИ

Домакините ни посрещнаха усмихнати и гостоприемни, макар че ги посетихме по ниско време — час-два преди обед. Бай Иван, завърнал се от нощна смяна (на зачет е в цеха на Комбината за складова техника), вече е успял на двора и снежен човек на вучките да направи, шейниката им да постигне, че я какъс сняг е навалил. Усмихва се бай Иван на снега, но никак крива е усмивката му — далечен спомен от неговото детство му припраща.

— Помниш ли, Мишо, на шите дървени шейни на времето? Сам си ги правехме тогава. Пък дядо ми все ще гледа да я потули някъде или да я изгоря, че да не се набодне добитъкът. Михаил Стоянов е закупил в районната потребителна кооперация и председател на местното ръководство на БЗНС в Камен. С бай Иван ги свързва добро и старо приятелство, затова приключката никакъв отдалечим потърза. От далечните спомени за не радостното детство пак идва ред на винуците. И той е купил най-хубавата шейна на единствения си вуч, който носи неговото име и не иска да живее при розителите си в Горна Оряховица. В Камен и десетката градина пове че му харесва, и снегът е по бял, а пък баба и дядо, макар че са толкова заети с работа, пак намират време за него.

Но думата ми сега е за бай Иван Мишев и не толкова за челядта му, колкото за личното му стопанство, макар че малко трудно се поддава на описание това, което видях в този селски дом. И тук както почти във всяка къща на село — хубава градинка отпред, лозяница под прозорците на втория етаж, гараж и автомобил. Но бай Иван бърза да ни поведе из своето царство над къщата, където добрият стопанин е отредил място за трите крави, за стадото от 25 овце, които имат вече още толкова малки агънца, за прасетата и за коня — най-верния помощник на стопанина, за пилатата, че дори и за зайчетата, които вучката отглежда.

Миналата година семейството на Иван Мишев предаде на държавата 98 малки прасенца за уголяване, около

Наши бойци и командири
преди знамето на Родината

Военна биография

Всички мъже имат в живота си кратка военна биография — имат поне две незабравими войнски години, за които сега си спомнят с малко тъга и гордост. Сред тях артилеристите са може би най-гордият и шастлив народ, защото боравят с техника, внушавава уважение и у прияти, и у врагове.

За офицера Христо Радов Иванов животът на артилерист не е спомен, а обикновена делнична съдба.

— Роден съм в село Гумошник, Ловечко. — разказва Христо Иванов. — През 1952 година завърших гимназия в родния си край, след което постъпих във военното училище в Шумен.

Отличникът на випуска се завърши в училището, което го е направило офицер, и вече сам подготвя бойни командири. Неговото старание при овладяването на военното изкуство и рационалното използване на бойната техника не остава незабелязано от командването на училището. На младия офицер е гласувано високо доверие — определен е да учи в съветска военна академия и през 1957 година той заминува за великата родина на Ленин. Неусетно минават пет плодотворни години в академия „Дзержински“ в Москва и във висшето артилерийско инженерно училище „С. М. Кирова“ в Киев — години, прекарани в упорит труд, в не престанало утвърждаване на жаждата за нови и нови знания.

— Другарю Иванов, какво си спомняте сега от тези години на учение в съветската страна?

— Трайно впечатление у мен остави голямото желание на преподавателите да дадат колкото могат повече от себе си на своите възпитаници. А трябва да ви кажа, че ни преподаваха натъкнати съветски военачалници с богат опит от Великата отечествена война.

на война на Съветския съюз. Така например началник на академията тогава бе маршалът от артилерията Одинов, бивш командващ артилерията на Ленинградския фронт по време на войната. Той беше професор, доктор на техническите науки.

Примерът на своите съветски учители офицерът Иванов следва неотлъчно, служейки в бойните части на Българска народна армия. Стремил се „да даде колкото може повече от себе си“ на войниците и младшите офицери, които обучават в образователно-подготвително и експлоатационна бойната техника. В началото това не е никак лесна работа, но натрупаните знания и опитът впоследствие си казват думата.

— Сега Христо Иванов работи в поделението, където служи офицерът Цонковски, и неговото всекидневие не е пряко свързано със строежа или бойна подготовка на артилеристи. Но и сега неговите мисли и грижи са за артилерията, и сега той е артилерист, както се казва, „от първите редици на бойния строй“.

— Другарю Иванов, вече над 25 години Вие „служите“ на артилерията. Разкажете нещо за артилеристите.

— За артилеристите мога да говоря много, имам добри спомени в това отношение. През зимата на 1955 година например трябваше да проведем учебни стрелби, а пък аз имах зад гърба си само няколкомесечна служба на офицер. Беше едно коварно време — тръгнахме от поделението по куртки, а на полигона ни заваля сняг. Започна такава виелица, че хората просто не можеха да стоят на открито. Обаче имах един момчето от Толбухинския край, които отсякоха по мъжки. „Каквото и да става, другарю лейтенанте, ще стреляме“. И ние стреляхме, и стрелбата ни беше оценена като много добра. За мен, младия тогава офицер, тази оценка беше голяма морална награда.

Офицерът Христо Иванов сега има много морални и предметни награди, носител е на „Народен орден на труда“ — бронзов Зад всяка награда „стой“ множество войнски спомени. Те са като непобедими легиони, които в своята общност съставляват истинската военна биография.

Йордан ВЕЛИКОВ

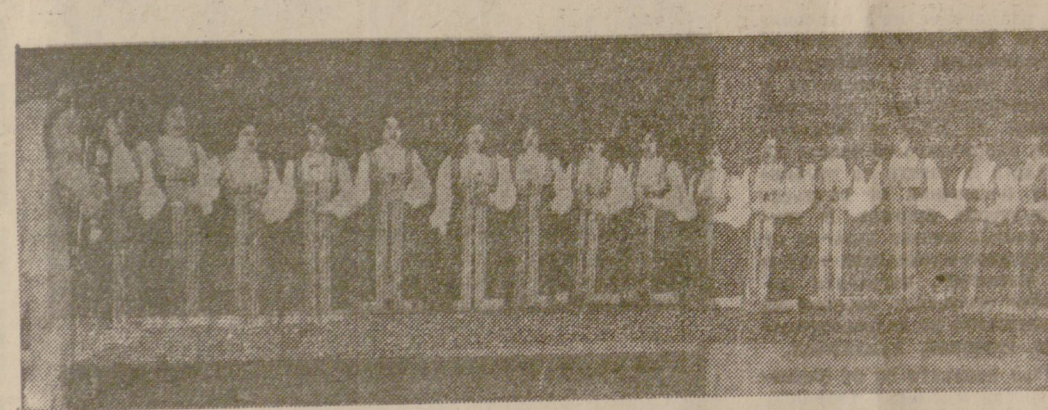
Първенци в съединението

Механизаторите в с. Асеново са винаги сред челните в селското стопанство. Сърв новините между тях се отчита редовно, изтъкват се най-добрите, популяризира се техният опит.

Наскоро при тържествена обстановка бяха наградени най-добрите между тях — Петко Русев, Осман Ризов, Исмаил Мутабилов, Мустафа Ереджебов и Кирил Ганчев.

Всички механизатори бяха поздравени с хубави песни от Асеновския край.

Георги ДИМИТРОВ

Вокалната група при Завода за електродвигатели — Велико Търново.

Снимка Иван ДИМИТРОВ

Отечественофронтовците от шестата низова

Измеренията на доброволния труд на хората. В тясно взаимодействие с на родните съветници. Активно участие в общоселските мероприятия

Шеста низова отечественофронтовска организация води активен живот, а нейните делегати намират одобрението на широката общественост — споделя в разговор Еленка Кузманова, председател на общинския комитет на Отечественния фронт в Долна Липница.

Председателката на шеста низова отечественофронтовска организация Кина Макавеева поддържа близки връзки с общинския народен съвет. Това условие помага много, за да се решават редица социални задачи в района на организацията. Така например народният съвет отпусна необходимите материали за настилка на уличното платно. За кратко време Кина Макавеева обиколи домовете, поговори с хората, уточниха работата. През трудовите дни нямаше домакинство, което не е изпратило човек на

тяхната улица. Всеки се бе зял с нещо според силите си. А дядо Коста Милушев беше „назначен“ за отговорник на транспорта. Ръководеше като същински бригадир: ще посочи на камюна къде да стовари чакъл, на шифора ще помогне в на невярне и така двадесет дни непрекъснато, от нивер до азалез се чуваше неговият глас.

В резултат на добрата организация и ентузиазма за къс срок над 1000 м улици в района бяха баластирани и покрити с пясъчна настилка. По-късно направиха още толкова метра тротоарни пътеки. И пак по собствена инициатива с труда на всички отечественофронтовци от организацията.

Принос за решаването на тези и другите социални и благоустроителни въпроси в района имат народните съ

ветници на общинския народен съвет, които живеят тук — Бона Хинкова и Донка Хинкова. Заедно с председателката на шеста низова отечественофронтовска организация те организират и провеждат редовно председателски и следседателски срещи. Правят ги в клуба на пенсионера. Тук е уютно и се събират много хора. Те запознават избирателите с многообразната си дейност, действително на народния съвет. Подкрепят го с конкретни дела. Тон за много от трудовете имни инициативи в общината се дава именно тук и от тези хора.

Отечественофронтовците от шеста низова организират активен организационен живот. Те участвуват най-дейно в общоселските мероприятия. При голямо посещение и с жив интерес се провежда срещата с генерал Радул Минчев, посветена на

Деня на бившите политзаключеници и концлагеристи.

С внимание бяха изслушани беседите за възпитанието на децата в семейството, за хигиенизирането и благоустрояването и др.

Отечественофронтовците участвуват редовно и в сесията на общинския народен съвет. С изказванията си помагат да се обсъди по-детайлно разглежданите въпроси и оттам да се вземат по-верни решения.

За утвърждаването на социалистическите граждански ритуали в бита на населението даял имат и отечественофронтовците от шеста низова. Те са равнопоставени поддръжници на новите граждански обреди. Гражданският брак, наименованието на новородените, погребението, трудовете и традиционните празници се организират и провеждат с активното им и конкретно участие.

Христо ХАРИТОНОВ

Мария КАЧАКОВА

На две смени в Завода за автоматични везни

Планът за януари — два дни предсрочно • Всеки ден е решаващ • Бригадната организация на труда — нов резерв за решаване на проблемите

Два дни предсрочно и над планова продукция за 20 хиляди лева — такава е сметката от изпълнението на плана за януари на колектива на Завода за автоматични везни в Лясковец. Изпълнен е и още един важен показател — планът за номери на везни. По ред причини през миналата година не бяха произведени 860 циферблатни везни до 10 кг и 1500 медицински везни с ръстотер — два производа, изключително търсени на вътрешния и международния пазар. През първия месец на годината от тези везни са произведени значително повече от планираните бройки.

Инж. Марин МЛЕЧЕНКОВ, зам. директор по производствени въпроси: „Производствената ни програма през тази година е толкова напрегната, че всеки ден е решаващ — според новия план трябва да осъществим 11 на сто ръст на промишлената продукция. Зависенето на обема ще дойде главно от производството на новосъздадените неравномерни везни, предназначени за износ за Сенегал. Засега има много трудности с нейното производство, но до 1 април ще трябва да ги преодолеем — в инструменталния цех се подготвят инструментите и през второто тримесечие започва редовното производство.“

Неравномерната везна е с голям износ — изисква кадри, а не ниско доводно покритие, специално напичане на боята. Ръководството на завода е намерило временно разрешение — кадрирането ще се кооперира с друг завод, а старият подготвителен цех ще бъде пригоден за бояджийна, където се изпича боята за новите везни. Проблемите ще бъдат цялостно решени след реконструкцията на галваничния и бояджийския цех.

Всеки ден е решаващ за изпълнението на производствената програма — подчертава инж. Млеченков. Това значи, че е от особено значение пълното оползотворяване на работното време — и на работниците, и на машините. На двусменен режим на работа са 66 на сто от наличните машини в механичния цех. А останалите?

Инж. МЛЕЧЕНКОВ: „Винаги имаме недостиг на квалифицирана работна ръка. Голяма част от стругите, шповете и фрезистите пътуват от околните селища. Осигурили сме допълнително възнаграждение на работещите на две смени, има специален автобус до Горна Оряховица и Добри дял, но за редовната смяна. Лошото е, че и струговете-автомати работят само на една смяна. Тук причините са в материално-техническото снабдяване — материалите се планиват за същото тримесечие, в което се произвеждат детайлите. Автоматът е ефективен, ако с

една настройка произведе не обикновен детайл в максимално количество — ако не за целогодишното, поне за шестмесечното производство.“

Изпълнението на заводския план зависи от всички цехове, но при отчитането най-важен е монтажният цех, където се извършва последната операция — монтажът на везните. На заводската профсъюзна конференция колективът на цеха връчи рапорт-обещание, че през януари е произвел надпланова продукция за 7 хиляди лева и обеща да превърне годишния си план за 40 хиляди лева, като призовава на съревнование всички цехове в завода.

Инж. Цонка ИВАНОВА, началник на монтажния цех: „Единственото, от което зависи изпълнението на обещанието ни, е редовното захранване с детайли от механичния цех. Иначе нашите хора

са майстори в работата си. Бригадите „Опаковка“ с ръководител Иван Косев, „Цин кография“ с ръководител Николай Дългичев и „Дозатори“ с ръководител Стефан Ангелов вече внедриха бригадната организация на труда. През тази година постепенно ще преминат на бригадна организация първо от делни групи, а после и цели участъци. Най-реални условия за това виждам в участък „Циферблатна везна до 10 кг.“

Призивът на колектива на монтажния цех вече намира последователи. Напрегнатата годишна програма ще стане реалност, защото всеки член на колектива разбира, че от него, от неговото работно място, от работата на неговия колектив зависи осъществяването й.

Снежана ПЕТРОВА

СПОРТНИ ТОПКИ С ОЦЕНКА „К“

Фабрика „Етър“ във Велико Търново е единственото у нас специализирано предприятие за производство на спортни топци. Дело на неговия колектив са красиво изработените баскетболни, волейболни, футболни и хандбални топци. Освен това тук се произвеждат и топци за художествена гимнастика, шайби за хокей на лед, каучукови пресови изделия, хандбали за спортни обувки и други спортни принадлежности. Много от производите на предприятието се търсят не само у нас, но и в чужбина. Миналата година на международна изложба на спорт

ни съоръжения в Братислава баскетболната кожена топка на предприятието получи „Златен медал“ и грамота. За високи спортно-игрови качества на редица топци е маркирана „Етър“ е присъдена оценка „К“.

Въодушевен от постигнати производствени успехи, колективът на фабриката презизпълни плана си за януари. На челно място в трудовата надпревара са бригадите от отдел „Накатаване“ и отдел „Хидравлични преси“, които изпълняват трудовите си норми 150 на сто.

Денчо КУЦАРОВ

Из Съветския съюз

Работникът и конвейерът

Главният конвейер в Минския тракторен завод — предприятен, което произвежда всеки шест трактор в Съветския съюз, „живее“ своя нормален, отмерен живот. Започвайки някъде в дъното на монтажния цех от ручейче, което носи два-три детайла, пред очите ви конвейерът се превръща в река от вълни и системи. Още малко и вече готовата за полето машина „стъпва“ на земята.

Видът на конвейера ми напони думите на работника от монтажния цех на завод „Форд“ Фил Сталлинг, цитиран в книгата на Сталс Гьоркел „Работа“. „По време на цялата смяна аз стоя на едно и също място и на върховам една и съща операция. Чувствах се като част от конвейера: можеш да спреш, само когато той спре. Но линията е непрекъсната, като безкрайно извиваща се змия. Тя те обвива като боа и не можеш да се измъкнеш. Собственикът се грижи само за тази боа...“

Няма що, страшно сравнение — съчувствено каза работникът от конвейера Николай Кошел, на когото пре разказах тези думи. — Що се отнася до нас, монтажниците, ние почти не забелязваме скоростта на транспортната лента.

— Но докато говорехме, възелът, който вие монтира-

те, се придвижи на 4—5 метра. Може ли да не се забележава такава скорост?

— Представете си — може — отговори Николай Кошел, без да се смути. — В моята бригада, както и в другите, е създадено резервно звено. Тези хора са като резервни играчи — те не са постоянно заети, но могат да заместят всякога при необходимост: при умора, лошо самочувствие, неочаквана работа. Всеки един от 140-те монтажници в смяната поред „дежурни“ като „резерв“. Това не се отразява на заплатата.

— Но за да заместят кой то и да било шлосер от конвейера, трябва да владееш всички операции по монтажа на трактора, а те са повече от 300... — Съвсем правилно. Аз на пример бих могъл да монтирам цял трактор. Ще ми бъдат необходими 340 минути. За да изуча всички операции на конвейера, бяха ми необходими почти 13 години. Моите колеги, дошли по-късно в завода, също усвоиха много от операциите по монтажа. Разбира се, никой не ги кара да правят това, но да работиш на едно място е скучно. Преместването по транспортната лента премахва еднообразието в труда.

Николай Кошел с увлечение разказва за работата си, за другарите си: „Вгледайте се в тези, които сега са край лентата — те са предимно младежи. Зад гърба си имат поне средно образование и биха могли да си намерят друга работа, ако тази не им харесва. Ние получаваме около 200 рубли на месец.“

— Производителността на труда и пропускателната способност на конвейера несъмнено ще нараснат — каза директорът на завода Пётр Бойков, — но не за сметка на работника. Ние ще ускорим крачката на линията само с помощта на автомати, като внедрим различни пневмосистеми, универсални гайкозавивачи и други приспособления, които улесняват труда на монтажника. Ще ускорим и в определен момент... ще забавим. Този метод е разработен от заводските инженери, които се занимават с ергономиката — наука, която изучава функционалните възможности и особености на човека в трудовите процеси.

Сега например се изучава предложението на група социолози, които доказват необходимостта от вариране на ритъма на конвейера по време на смяната в зависимост от степента на умора на работниците. През първите и последните часове се предпазват намаляване на скоростта на лентата със 7 процента и увеличаване с 15 процента по средата на смяната, когато човек, улякъл се в работата, лесно се справя с по-големи натоварвания.

Ю. САПОЖНИКОВ
АПН София прес

Приносът на новаторите

Колективът на Завода за запаметяващи устройства — Велико Търново приключи миналата година с преизпълнение на производствена програма. Значителен в това отношение е приносът на творците на техническия прогрес, на десетките рационализатори и изобретатели.

Едно от условията за активизиране на новаторите бе въвеждането на дни за открито разглеждане и приемане на рационализаторските и икономически ефективните предложения. За напредването на разглеждане и внедряване на предложените голяма роля има и Технико-икономическият съвет с председател инж. Георги Дойчев.

В крайна сметка планът за постъпните предложения е преизпълнен, а при обещано преизпълнение на плана за икономическия ефект 125 на сто е постигнато преизпълнение от 24,3 на сто. С най-значителен ефект са предложените на конструктора Ангел Пенчев, на групата на инж. Стойчо Стоев, изобретенията на инж. Иван Грошков и други.

Сегашният на новаторите от завода са насочени към съвременно решаване на задачите от тазгодишния тематичен план. Вече постъпиха първите значителни предложения.

Драган БЕЛЕВ

РЕЗЕРВ ЗА ПО-ВИСОКА ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТ

Съветът по ергономия и промишлена естетика при Завода за електродвигатели — Велико Търново все още има кратка биография и малък опит, но със своята дейност съдейства успешно за повишаване на обществената производителност на труда в предприятието.

През миналата година бе извършен анализ на системата „човек-машина-работна среда“ в завода. Въз основа на този анализ бяха приети мероприятия за изолане на шума на работните места, за тяхното дооборудване с подходяща ергономична мебел, монтиране на топлинни въздушни завеси, аспирационни съоръжения и други.

С активната помощ на съвета по ергономия и промишлена естетика беше подобрен производствен корпус, контролираще се правилната планировка и обезбедяването на работните места при разширяването на завода. Бяха предприети мерки и за внедряване на цветова оформление на работните помещения и машините, съгласно изискванията на ергономията и промишлената естетика, за осигуряване на функционална музика в кабината на участък, за намаляване шума при нут-машините.

Тази година задачите пред съвета по ергономия и промишлена естетика са по-малко отговорни и по-малко важни за повишаване производителността на труда отколкото през миналата година. Предвиждат се мероприятия за обезбуждане на пресовия цех в завода, за създаване на научно обосновани норми на труд и почивка за работниците от основното производство. Ще се решават и други задачи за подобря-

ване параметрите на работната среда.

Наред с това ще се усъвършенствуват и разшири структурата и организацията на работата на съвета. В тази връзка е необходимо да се обезбеди лаборатория (кабинет) по ергономия и промишлена естетика, да се запознаят в подробности всички началници на отдели и цехове с важността на задачите, които съветът се стреми да решава, да се проведат срещи за обмяна на опит със сродни предприятия.

Ергономията като наука за законите на работата и създаване на добри производствени условия, ще има все по-важна роля за усъвършенстване социалистическата организация на труда — основната повела на Националната партийна конференция.

инж. Иван НЕЙКОВ
председател на съвета по ергономия и промишлена естетика

Нова придобивка

Неотдавна жителите на село Сломар получиха нова придобивка — след 72-часово успешно изпробване бе пусната в редовна експлоатация новата автоматична телефонна централа. За монтажа на съоръжението голям дял има Добри Мичаров от Окръжното управление на съобщенията във Велико Търново.

Засега в селото са разкрили 300 телефонни поста. В скоро време предстои разширение на телефонната мрежа.

Петър ИВАНОВ

„Телевизионни и радиосервиси“ — Велико Търново

търси да назначи

ТЕЛЕВИЗИОННИ И РАДИОТЕХНИЦИ за:
● Телевизионна база — Велико Търново — 4
● Радиосервис — Велико Търново — 1
● Телевизионна база — Горна Оряховица — 2
● Телевизионна база — Павликени — 1
● Телевизионна база — Свищов — 2
Заплащане по премиално-сделната система.
Справки на телефон 2-16-84 или 2-59-11.

Авторемонтен завод „Победа“ — Лясковец

търси да назначи

инженери по специалностите:
● ТЕХНОЛОГИЯ НА МАШИНОСТРОЕ-
НЕСТО — 1
● ТЕХНОЛОГИЯ НА МЕТАЛИТЕ — 1
Справки: „Личен състав“, телефон 20—47.
5—1

СМУ „Пъти строещи“ — Велико Търново

търси да назначи

● ТЕХНИЧЕСКИ РЪКОВОДИТЕЛ по езеле
няване.

● МАШИНИСТИ на пътно-строителни машини — III и VI разред.

● ЗИДАРО-КОФРАЖИСТИ — общи строителни работници за обектите си на територията на град Велико Търново и Великотърновски окръг

ОБЕКТ „Западен вход В. Търново“;

ОБЕКТ „Общжитие на „П. строещи“ — В. Търново;

ОБЕКТ „Обходен път Балван“.

ОБЕКТ „Полски Тръмбеш — Страхилово“

и

ОБЕКТ „Кавлак“.

Справки в отдел „БРР и подготовка кадри“ и съответните обекти.

Велико Търново, бул. „Д. Иванов“ № 34,
тел. 2-15-14.

3—2

ТПК „Дружба“ — Павликени

приема

поръчки за поставяне на

● МОКЕТИ

● ВЕЛТЪР

с материали на предприятия и граждани.

Поръчките се приемат в ателието на ул. „Г. Димитров“ № 44.

10—3

ТПК „Дружба“ — Павликени

има

капацитетни възможности ЗА ИЗРАБОТКА НА РАБОТНИ ПРЕСТИЛКИ ЗА НУЖДИТЕ НА ПРЕДПРИЯТИЯ И ОРГАНИЗАЦИИ С МАТЕРИАЛИ НА КЛИЕНТИТЕ.

Поръчките се изпълняват по индивидуална мярка.

Цени по ценообразни.

10—4

Фабрика за туткал и костно брашно „Хиския“ — с. Крушето

търси да назначи

следните работници:

● КРАНИСТИ за мостови кран 5 тонен — 2.
● ОГНЯРИ за парни котли КМ 4 — 6
● РАБОТНИЦИ за екстракция — 10
● ЕЛ. ТЕХНИЦИ — 2
● РАБОТНИЦИ ЗА ДИФУЗИЯ, ПЕРЛЕНА и други производствени отделения — 15.

Постъпване веднага.
Работи се на 6-часов работен ден.

Заплащане по тарифна ставка плюс премии

Справки: тел. 998 490, 491, 492.

3—3

СП „Промислена енергетика“ — Велико Търново

търси да назначи

● Заварчици-паспортичници
● Старши огняри
● Топлоинженери
● Топлотехници
● Топломонитори
● Специалисти по КИП и А
● Технически ръководители-топлотехници и машинни техници.

В предприятието ще се организира курс за заварчици-паспортичници.

Заплащане съгласно Наредбата. Постъпване веднага.

Справки на телефон 2—97—00, „Личен състав“.

5—4

Когато обичаш професията

Момчето свали от ръката изцапаната ръкавица и се представи: „Иван Марчев“.

В трансмисийния цех на КСТ „Янтра“ — Горна Оряховица не е много шумно. На пръв поглед като че ли и напрежение липсва. И край борвермашината на Иван привидно също е спокойно. Но средното напрежение на нормата за децемесечното — 172 проценти, говори не само за напрежение, но и за истинско търсене в работата...

Случило се така, че сърце то на ветеринария техник Иван Марчев оставало празно, нещо не достигало, за да работи то „на пълни обороти“. И когато застанал край машината, разбрал, че инстинктивната му съдба на машиностроител е решена.

— Нашето производство в голямата си част се занимава с машини, които не са за износ, а са за държи за качеството, за авторитета на предприятието и страната.

Иван Марчев не казва това с патос и като заучена фраза. Секретар на ДКМС в родното си село, след това секретар на Комсомола в МЗ „Звезда“ — Дебелец, Иван на заводския профком, а после с този обществено-товарен тон идва и на работното си място в Горна Оряховица. За да бъде член на комсомолски ръководител, член на заводски профком, комунист и да усвои нова професия — за

това наистина се изискват усилия, достойни за уважение. Черноският младеж за кой ли път потвърждава, че скромността е една от най-красивите черти в характера на извънния в различни области човек. Защото, ако тя отсъства, значи всички усилия са насочени единствено към славата, а пътят на такава слава е кратък.

— Не е в характера ми да не изпълнявам задълженията си. Как да допусна да дойде майсторът и да каже: „Иван, не е работил както трябва“. През менте рече ми нават всички редуктори за производството на трансмисийни пулатори. От менте рече за всички освен качеството и то ва как другите ще изпълняват плана си. Трябва да има човек чувство за отговорност. От 8-часовия си работен ден аз най-малко 7 часа и 40 минути не спирам машината. А това е, както се казва, пълно натоварване на капацитетните възможности и уплътняване на работното време.

Това е обикновеният му работен ден. Но ако пресметнем сутринните и вечерните извършени часове, излиза, че кодексът е нарушен. Защото Иван Марчев е и наставник. Когато говорим за наставниците, представяме си възрастни майстори и педагози. Иван е почти младеж, а починал на Степан Витченко е вече и негова съдба. И за да не губи производствен

то заради наставничеството, а от там — и планът на целия цех, той работи сутрин и вечер допълнително.

— И не какъв да е наставник е Иван — представя го „ученикът“ му Димитър Чолаков. — Разкрива ми тайните на машината дори без да го питам понякога. Не скъпни време и труд, за да усвоя занаята...

— Професията е професия само ако я обичаш — казва Иван.

А майсторът по производството в цеха Цонин Петров се усмихва:

— Няма да сгреша, ако кажа, че Иван работи като по ноти. Миналата година чак от Морето го извикахме, защото нямаше кой да го замести.

— Аз затова уча сега нов работник, че да не съм сам — шегува се Иван.

Усмихната му е съвсем момчешка. За зрелостта му като работник говорят наградите. Той е носител на собствен качествен щемпел, което значи, че произведено то от него не подлежи на проверка. С такова високо доверие не всеки се удостоява...

Иван надява отново ръкавиците и се усмихва на своя „ученик“, който също е наставник и носител на едно трудово отличие. Те и двамата бързат. И трудовите им крачки отекват далеч във времето.

Неделя КИСТОВА

